

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental design) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานกับการสอนตามคู่มือครู พอสรุปได้ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานกับการสอนตามคู่มือครู

5.2 สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนโคกกลาง สำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอพนมดงรัก สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ กำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 8 โรงเรียน จำนวน 12 ห้องเรียน

5.3.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกกลาง สำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอพนมดงรัก สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียน 65 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

ลุ่มเข้าเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการจับสลาก กลุ่มทดลองได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 33 คน ใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานที่พัฒนาขึ้น กลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 32 คน ใช้รูปแบบการสอนตามคู่มือครู

5.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสาน จำนวน 20 แผน

2. แผนการสอนตามคู่มือครูในคู่มือการสอนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book IV บทที่ 13 - 14 จำนวน 20 แผน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ

1. ออกหนังสือถึงหัวหน้าสถานศึกษาหรือสถานที่ราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูล รายละเอียดเสนอไว้ในบทที่ 3 หน้า 86

2. ชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียนให้ทั้งสองกลุ่มทราบ

ขั้นที่ 2 ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ

2. ดำเนินการทดลองทั้งสองกลุ่ม โดยใช้เวลาในการทดลองตามตารางเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนบ้านโคกกลาง ดังตารางที่ 5 ในหน้าที่ 90 และใช้แผนการสอนทั้งหมด 20 แผน ใช้เวลา 60 คาบ (20 ชั่วโมง) โดยดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น

3. ทดสอบหลังเรียนทั้งสองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

5.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้การวิเคราะห์ด้วยไมโครคอมพิวเตอร์โปรแกรมการวิเคราะห์สำเร็จรูป SPSS/PC⁺

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความก้าวหน้าของทั้งสองกลุ่มใช้ t-test วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมการวิเคราะห์สำเร็จรูป SPSS/PC⁺

5.4 สรุปผลการวิจัย

จากผลการดำเนินการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

5.5 ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการทดลองวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยในครั้งนี้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษา หรือมีความสนใจที่จะนำรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานไปใช้ ดังนี้

5.5.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

1) รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสาน สามารถที่จะนำไปใช้กับเด็กนักเรียนได้ทุกระดับชั้น โดยครูผู้สอนจะต้องปรับรูปแบบการสอนในส่วนที่ต้องการเน้น (ศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร) ให้เหมาะสมกับระดับชั้นที่จะสอน โดยในระดับต้นควรเน้นทางด้านศัพท์และไวยากรณ์มากกว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในระดับกลางควรเน้นทางด้านศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์อยู่แต่เพิ่มการนำไปใช้สื่อสารในทักษะอื่น ๆ และในระดับสูงเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ของภาษามากกว่าด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ ดังเช่น Yalden (อ้างถึงใน นิคมร สิงหเมธา, 2538) ได้กล่าวไว้ และผู้ทำวิจัยนำเสนอไว้ในหน้าที่ 40-41

2) การสอนภาษาอังกฤษตามรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสาน ควรดำเนินการไปตามหลักการใหญ่ ๆ ดังนี้ คือ ให้เด็กได้เรียนรู้และมีความเข้าใจในศัพท์และกฎเกณฑ์ทางภาษาหรือไวยากรณ์ก่อนจึงค่อยฝึกทักษะในการสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้นำความรู้ความเข้าใจเหล่านั้นไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ให้มาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3) เนื้อหาที่จะใช้สอนในแต่ละครั้งควรจัดตามการใช้ภาษาเชิงหน้าที่ของภาษา ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้ทราบว่า การใช้ภาษาของพวกเขาเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ใด เช่น การ

ทักษะ การแนะนำตัว การแสดงความคิดเห็น เป็นต้น และเนื้อหาที่จะใช้สอนในแต่ละครั้งหรือในแต่ละชั่วโมงไม่ควรมีมากเกินไป เพราะจะทำให้เวลาในการฝึกทักษะเพื่อการสื่อสารไม่เพียงพอ

4) คำศัพท์ที่นำมาใช้ในบทสนทนาหรือในข้อความที่เด็กฟังจากเทปหรือจากครูผู้สอน ถ้าเป็นคำศัพท์ที่ไม่มีในบทเรียนและเด็กไม่รู้ความหมาย ควรนำไปสอนนักเรียนก่อนที่จะดำเนินการสอนในครั้งนั้น ๆ

5) การฝึกทักษะทางภาษาในการสื่อสารควรกำหนดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพการดำเนินชีวิตที่พบเห็น โดยทั่วไป และให้เด็กได้สื่อสารระหว่างกันให้มากที่สุด อีกทั้งการฝึกทักษะในการสื่อสารควรเป็นไปในลักษณะของการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information gap) ซึ่งเด็กสามารถใช้ภาษาได้ทั้งสองทาง (two - way communication)

6) การจัดกลุ่มเพื่อฝึกทักษะในการสื่อสารควรดูแลหรือทำความเข้าใจกับนักเรียนก่อนว่า ในการฝึกในแต่ละครั้งนักเรียนจะต้องจับคู่หรือจับกลุ่มกับคนอื่น ๆ สลับกันไป ไม่ใช่จับคู่หรือจับกลุ่มเดิมทุกครั้ง มิเช่นนั้นเด็กเก่งก็จะจับกลุ่มกับเด็กเก่ง เด็กอ่อนก็จะจับกลุ่มเฉพาะเด็กอ่อน ทั้งนี้เพื่อให้เด็กเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน อีกทั้งจะทำให้เด็กมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น อันจะส่งผลต่อการจัดกิจกรรมครั้งต่อ ๆ ไป หรือในวิชาอื่น ๆ และกล่าที่จะแสดงออกหรือสื่อสารกับชาวต่างชาติเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารต่อกัน

7) Work Sheet ที่ใช้เป็นสื่อในการกำหนดสถานการณ์ให้เด็กใช้ในการฝึกทักษะในการสื่อสารนั้น ควรจัดทำให้เด็กสามารถศึกษาด้วยตนเอง ได้โดยง่าย ไม่ซับซ้อน โดยเฉพาะคำสั่งควรทำความเข้าใจได้โดยง่าย ชัดเจน ในกรณีที่ เป็นกิจกรรมที่ยากควรจะอธิบายและยกตัวอย่างไว้ด้วย อีกทั้งก่อนที่จะดำเนินกิจกรรมในจุดนี้ ครูควรอธิบายวิธีการให้เด็กเข้าใจก่อนอีกทางหนึ่ง แต่ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป เพราะจะทำให้เวลาในการฝึกทักษะในการสื่อสารลดน้อยลง

8) การสะท้อนผลการปฏิบัติที่ให้นักเรียนเป็นผู้สะท้อนผลต่อนั้นควรจัดตั้งไป เพราะเด็กยังไม่มี ความแม่นยำในกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ทำให้ไม่มีความมั่นใจในการสะท้อนผลการปฏิบัติ เหลือไว้เฉพาะส่วนที่เป็นการสะท้อนผลการปฏิบัติหรือการให้ข้อมูลป้อนกลับจากครูเท่านั้น

9) การให้ผลย้อนกลับเป็นสิ่งที่จำเป็นมากในการสอนด้วยรูปแบบนี้ และการให้ผลย้อนกลับนั้นควรเป็นไปในทางบวก ทั้งนี้เพื่อให้เด็กเกิดความมั่นใจและกล้าที่จะพูดโต้ตอบหรือ

5) ควรมีการนำรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานไปทดลองใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับระดับชั้นต่าง ๆ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) ซึ่งจะทำให้ได้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานที่เหมาะสมกับเด็กในระดับชั้นนั้น ๆ อย่างแท้จริง

6) ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในเมืองกับนักเรียนในชนบท โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสาน ว่า จะมีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร และควรมีการเก็บข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อนำมาใช้สนับสนุนการอภิปรายผลการวิจัย และให้ได้ข้อมูลที่มีประโยชน์ที่สามารถที่จะนำไปใช้ได้มากกว่าที่จะได้เพียงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงอย่างเดียว

7) ควรนำรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานนี้ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างหลาย ๆ กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้กิจกรรมการฝึกทักษะเพื่อการสื่อสารที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละกลุ่ม เพื่อศึกษาว่ากิจกรรมการฝึกทักษะเพื่อการสื่อสารกิจกรรมใดให้ผลดีมากที่สุด เช่น การฝึกโดยใช้ Information gap ใช้ Role playing ใช้ Dialogue ใช้ Task oriented ใช้ Authentic materials เป็นต้น